

## Předmluva

Z dotazování starých Milíčovanů a ze sporadických poznámek z dřívějších dnů bylo možno sestavit tuto pamětní knihu obce Milíčovice.

Za velkou část obsahu vděčíme panu plukovníkovi (obrstovi) G. Jausenovi, jenž statí „Ze starých časů. Historický obraz Milíčovic“, uveřejněnou ve Znojenském týdeníku, dal prvnímu kronikáři této knihy příležitost k bližšímu seznámení s poměry a událostmi obce.

Všechno, co bylo možno předat ústním tradováním nebo písemnými záznamy, budiž věnováno následujícím generacím obce jako historická místní vlastivěda.

## Bájesloví o Milíčovicích

Původ místa je ponořen do neprobádatelné temnoty. Tam, kde se dnes víže stavení ku stavení, tam se nepochybně kdysi rozprostíral nezměrný lesní porost. Dnešní hostinec u silnice býval hájovnou. Pověst vypráví, že první osídlení se nacházelo na trati *Engelsüß* (Kapradina) u dnešní silnice na Olbramkostel a jmenovalo se „Kapradina“. Nalezené pozůstatky zdiva tuto domněnku podporují. Na vyvýšenině údajně stávala kaple. Taktéž klášter, pravděpodobně nějakého žebravého řádu, se tu prý nacházel. Ještě dnes se jeden grunt jmenuje „*Pelhütten*“, nebo „*Bettelhütte*“. Řetěz(Les) vedoucí na východ byl záhy vykácen a namísto něj založena vinice, odtud tedy název „*Maischäcker*“ (Moštová/rmutná/ pole). Jelikož však víno mělo borovou příchut', od vinohradnictví se upustilo. V době třicetileté války bylo podle pověsti osídlení „Kapradina“ zničeno a zbylé ubohé trosky z jílu byly definitivně odplaveny silným lijákem.

Snad tu byli i Hesové, neboť mnohé domovní vchody byly zaklenuty oblouky, jaké se vyskytují jenom v Hesensku. Poslední z těchto hesenských oblouků byl odstraněn až roku 1882.

Z „Historického obrazu obce“ plukovníka Jausena budiž vybráno následující:

Milíčovice, příslušející ke Znojenskému okresu, byly poprvé jmenovány v katalogu olomoucké diecéze jako Milíčovice, roku 1349 Miloschowicz, 1350 Milessowycz a 1365 Mylesschicz podle historika Wolného dříve nazývány Milíčovice. Toto místní označení může být odvozeno jak od osobního jména Milíč, tak i od jména Mileš. Roku 1318 je jmenován Milíč z Náměště jako znojenský komoří.

Lesní komplex náležel zřejmě zeměpanskému hradu Znojmo a se založením kláštera Louka přešel pod premonstrátský řád (1190). Tak bylo započato náležité obhospodařování půdy a lesů. Vznikaly osady, les byl vypalován, získané plochy osídlenci zastavěli a tak vzniklo první sídliště Kapradina.

Starý hostinec u vranovské silnice s erbem hraběte Althana nad vstupními dveřmi, masivní blok se silnými zdmi a zamřížovnými okny, nese jedné z čelních stran obraz troubícího jelena jako odkaz na někdejší určení této budovy. Hrabě Althan, dřívější vlastník panství Vranov, daroval tuto bývalou hájovnu svému komorníkovi Filipskému, jenž se oženil s komornou, a propůjčil jim hostinskou koncesi. Kdysi tu mohlo zůstat přes noc až 200 formanských vozů. Zájezdní hostinec zastupoval i poštu a noviny. Poštovní dráha Znojmo – Bítov byla zřízena teprve r. 1860, přičemž poštovní posel přenocoval vždy v hostinci u silnice. Ještě kolem roku 1780 býval kolem hostince hvozd a cesta (soukromá cesta vranovského panství) byla po setmění zatarasena závorou.

S prodejem či výměnou vrchnostenského feudálního panství dostávali i obyvatelé dvorů a vsí nové pány.

Roku 1360 prodali Marquard a Protiva z Schenkenbergu (vlastníci hradu Schenkenberg=Šimperk u Olbramkostela) polovinu vsi Milíčov Ingramovi (Jimramovi) z Jakubova. Ulrichovi (Oldřichovi) z Želetavy a Raškovi z Borotic pak roku 1361 prodal druhou polovinu. Poté lokalita připadla markraběti Joštovi. Od něj se sídlo dostalo do rukou Přecha z Kojetic (1403). Po něm zdědili milíčovické území synovci Jindřich a Stibor z Bořečkovic. Následující desetiletí nezanechala o vesnici žádnou zprávu.

Z pozdějších historiografických zdrojů víme, že Milíčovice se na počátku 16. století objevují jako

pustá ves a lze se domnívat, že se staly obětí hrůz husitské války. Husité se v našem kraji pohybovali v letech 1425-31.

Teprve roku 1550 ves znovu ožila. Tehdejší majitel vranovského panství Dionisus Zdenko z Lomnice-Meziříčí, purkrabí znojemský, povolal r. 1540 osídlence s německým právem. - Roku 1552 se Milíčovice dostaly jako součást panství Vranov k moravskému nejvyššímu purkrabímu Volfu Krajíři z Krajku a již 1558 k Petru Čertorejskému z Čertorej, který je nechal r. 1570 přepsat na Ester z Dietrichsteinu.

Tím dostaly přednost němčina jako úřední jazyk, jakož i luteránské učení. V letech 1574 – 1584 byl do Lukova dosazen protestantský kazatel Stußenberger (z Jihlavy) a katolíci museli chodit ke zpovědi do Mašovic. V letech 1609 – 1859 byl/a/ lukovský/a/ kostel/fara?/ redislokován/a/ ve Štítarech. Na počátku třicetileté války (1618) patřily Milíčovice k samostatnému dvoru Nový Hrádek. Roku 1645 Milíčovice patrně vypálili Švédové.

Roku 1742 okupovala vesnice v okolí Znojma vojska pruského krále Fridricha II.

Za časů Marie Terezie musely milíčovické děti ve věku od 6 do 12 let navštěvovat obecnou školu v Lukově.

Za napoleonských válek táhly krajem r. 1799 a 1805 ruské pomocné pluky. Po nešťastné bitvě u Slavkova (15.XI.1805) přišli do vesnice Francouzi a odtáhli teprve po uzavření míru v lednu 1806. - V osvobozené válce roku 1809 byly Brněnský a Znojemský kraj po 116 dnů obsazeny Francouzi, jež bylo nutno živit. Milíčovice byly zatíženy četnými odvody a znehodnocením peněz.

Kolem roku 1840 proběhla stavba obchodní silnice ze Znojma přes Vranov do Dačic. Obyvatelé Milíčovic, zejména velký zájezdní hostinec u silnice, z toho měli užitek. Kramáři, formani a lovečtí hosté vranovského panství se tu rádi zastavovali a vozili zde pálenou značně ceněnou slivovici do Čech a Slezska, do Vídně, a dokonce do Terstu a Merana.

Rok 1848 přinesl nezávislost selského stavu na místní vrchnosti panského dvora. Milíčované vyjádřili svoji radost z nabyté svobody tím, že mladí i staří vyrazili na hon.

Roku 1871 probíhala jednání týkající se zrušení desátku, přičemž obci byla uložena odpovídající výše náhrady.

Válečný rok 1866 přivedl také do našeho kraje nechtěné hosty. 14. července se tu nechal vidět první pruský jezdec. Den na to tudy pochodovaly 4000 Prusů na Hardegg, příštího dne se tato kolona vrátila, odpočívala 3 hodiny při brečkovské silnici u kříže a pochodovala pak dále na Znojmo. Když se objevil první pruský jezdec, zachvátila všechny lidi panická hrůza a ukrývali se s dobytčím v lesích. Avšak brzy se osmělili a s nepřítelem se stýkali vskutku přátelsky.

Prusové také vypsali rekvizice. 24. července chtěli zabavit příprěží, protože však byly všechny potahy u rakouské armády, nedostali Prusové nic. Po uzavření míru byli Prusové znovu ubytováni při zpátečním tažení. Část štábu korunního prince Fridricha byla ubytována s 200 koni v milíčovickém zájezdním hostinci. Byli to převážně Berlíňané. Sedláci museli odevzdat nevymlácený oves, protože byl nedostatek krmiva. Dostali potvrzenky, které byly později proplaceny rakouskou vládou. 4. září opustili vesnici poslední Prusové. Několik dnů pak táhly kolony povozů kolem hostince u silnice. Příprěží rakouské armády se vracela do svých domovů. Formani, většinou bez peněz, jídla a krmiva, byli odkázáni na milosrdenství venkovanů. Cholera a úplavice, jež přišly po válce, si vyžádaly i v Milíčovicích několik obětí.

23. dubna 1871 byl zahájen provoz železnice Znojmo – Jihlava.

Roku 1878 prováděla v Milíčovicích ostravská uhelná společnost průzkum podloží obsahujícího grafit. Výsledek však nebyl uspokojivý, neboť nalezená surovina neměla potřebnou vydatnost na to, aby těžba byla rentabilní. 200 m hluboká štola byla zase zasypana.

K rodinám dědičně ve vsi usedlým, které tu sídlily už v období 1700-1750, patří mj. Chwojkovi, Czakerovi, Dungelovi, Kocholovi, Köllnerovi, Machovi, Rossa, Schneiderovi a Wieningerovi.

---

## 1728-32

Místní kostel, filiální kostel k lukovskému, byl postaven původně obcí jako hřbitovní kaple (1728). Vysvěcení proběhlo roku 1732 na den Nanebevzetí Panny Marie.

## 1747

Zvonice stojící uprostřed vsi nese letopočet 1747.

## 1783

4. července 1783 koupili Milíčované za 95 fl(orinů) velký zvon, který byl po zrušení kláštera panen ve Znojmě u svaté Kláry. V horní části byl nápis:

*„Vor dem Feuer Gott lang mir geb Ruh, dem Convent St. Clara gehör ich zu.“*

(„Před ohněm Božím mi dopřej klid, v konventu svaté Kláry mám být.“)

V horní: *„Anno 1673 bin ich gangen zu Grund,*

*den 20. Juli in einer Stund‘,*

*durch unwissend Feuer am Thurm zerflossen,*

*den 18ten Juni 1676 in Znaim wieder gegossen.“*

(Anno 1673 byl jsem zničený

20. července během hodiny,

nevědomým ohněm ve věži roztaven,

18. června 1676 v Znojmě znovu zhotoven.)

Toto je podle údaje v lukovské farní kronice doslova opsáno z milíčovického školního protokolu.

## 1823

Dne 5. srpna 1823 přešlo přes Milíčovice krupobití, jež zničilo většinu polních plodin.

## 1825

Dodatkem jména majitelů domů z roku 1825:

- dům č. 1 Schneider Johann
- č. 2 škola
- č. 3 Bauer Dominik
- č. 4 strážní (pastýřský) domek
- č. 5 Weidinger Anton
- č. 6 Pickart Michael
- č. 7 Kurzweil Johann
- č. 9 Schneider Franz
- č.10 Wieninger Franz
- č.11 Hablik Franz
- č.12 Kraft Johann
- č.13 Dungal Josef
- č.14 Schneider Josef
- č.15 Chwojka Anton
- č.16 Mach Anton
- č.17 Peter Mathias
- č.18 Müller Anton
- č.19 obec
- č.20 Auer Johann
- č.21 Wieninger Engelbert
- č.22 Kraft Anton
- č.23 Strohhalm Martin
- č.24 --- // ---
- č.25 Maurer Theodor
- č.26 Maurer Georg
- č.27 Tunkel Michael
- č.28 Weidinger Franz
- č.29 Weidinger Mathias
- č.30 --- // ---
- č.31 Kellner Anton
- č.32 Kocholl Franz
- č.33 Czaker Ambros

- č.34 Schneider Franz
- č.35 --- // ---
- č.36 Stefan Johann
- č.37 Schneider Michael
- č.38 Story Franz
- č.39 --- // ---
- č.40 Zellner Johann
- č.41 --- // ---
- č.42 Dungl Franz
- č.43 Chwoika Johann
- č.44 Frei Franz
- č.45 Wieninger Anton
- č.46 Schneider Josef
- č.47 Chwoika Franz
- č.48 --- // ---
- č.49 Hirschinger Josef
- č.50 Wendl Anton
- č.51 Dungl Johann
- č.52 Wieninger Josef
- č.53 Chwojka Wenzel
- č.54 Daberger Mathias
- č.55 Krejčí Wenzel u. Paul Ignaz
- č.56 Kocholl Franz
- č.57 Trümel Engelbert
- č.58 Prinz Winzenz
- č.59 Wendl Georg
- č.60 Mach Michael
- č.61 Dungl Josef
- č.62 Donner Georg
- č.63 Wendl Anton
- č.64 Kellner
- č.65 Dürnsteiner Michael
- č.66 Weidinger Franz
- č.67 Stiaba Johann
- č.68 Weidinger Anton

### 1851

Roku 1851 byla z podnětu závěti Barbory Dunglové (200 fl) nově zaklenuta kaple, směrem k čp.9 prodloužena a od hřbitova rozšířena, stará parketová podlaha byla zcela zetlelá, ponechaná zeď byla o 5 stop zvýšena, aby dosáhla stejné výšky s klenbou přístavku. Vnější stavba, jakož i celé vnitřní zařízení včetně opravy positivu stály obec 1176 fl. rak. měny. Stavbu vedl zednický mistr Jakob Nachtnebel z Lukova. O posvěcení téhož roku byla kaple slavnostně vysvěcena farářem Josefem Driemerem a později povýšena na filiální kostel.- V následném čase (do r. 1855) obstarával péči o duše ve vsi kapucín, řádový kněz, a ta si jej podržela, protože cesta k farnímu kostelu do Lukova byla v zimním období neprůjezdná.

### 1855

Roku 1855 vyrůstala rekordní sklizeň, která však byla krupobitím téměř zcela zničena. Vzniklá škoda se odhadovala asi na 70.000 fl. Přes podporu okolních vesnic byla nutná půjčka u Záložny fondu Znojemského okresu, jež se v následujících letech splácela.

Cenové poměry těchto časů (1855) osvětlují následující příklady:

1 měřice (61,5 litru)	žita	16 fl.
1 -- // --	pšenice	20 fl.
1 -- // --	brambor	6 fl.

1 kráva

70 – 80 fl.

### **1863**

Při růžencové slavnosti roku 1863 posvětil farář Mašek kříž u kostela. Již od roku 1820 stál na tomto místě dřevěný kříž, který byl však roku 1840 přelomen větrem. ztrouchnivělý trám a obrázky byly pak až do r. 1860 přechovávány v domě č. 52. Z milosrdných darů a sbírky dospělé mládeže byl kříž opraven a r. 1863 vysvěcen. Lukované a Podmolané přišli do Milíčovic v procesí, první v doprovodu muzikantů.

V tomtéž roce se konala u příležitosti tisíciletého výročí zavedení křesťanství svatými Cyrilem a Metodějem pouť na Velehrad, již se účastnili i obyvatelé Milíčovic.

### **1864**

Roku 1864 byla školní budova (č.2) rozšířena o novou, prostornou učebnu a opatřena novou střechou z pálených tašek. Obec tyto práce provedla nákladem 650 fl.

### **1866**

Z 23. na 24 květen 1866 byl tak silný mráz, že pomrzly téměř veškeré polní plodiny, zejména žito. Na Šobesu neužral toho roku jediný hrozen.

Po bitvě u Hradce Králové r. (3.7.1866) měly Milíčovice (povinnost) ubytování armády. Sedláci ze vsi dali 17 z požadovaných 150 vozů za Znojemský okres na vyklizení císařských zásobáren.

Dne 7. listopadu 1866 jel císař Franz Josef I. z Čech přes Olbramkostel do Znojma. Obyvatelé Milíčovic byli při jeho průjezdu také přítomni.

### **1867**

Dne 16. v sobotu po Letnicích r. 1867 posvětil farář Mašek kříž s kamennou podezdívkou věnovaný výminkáři čtvrtlánu Antonem a Petronillou Chwojkovými. Stál 70 fl. Dárci kromě toho uložili jistý obnos na zřízení křížové nadace.

### **1868**

R. 1868 byl výše popsán kříž rozlámán vichřicí na několik kusů. Kámen zůstal nepoškozen. Manželé Chwojkovi zakoupili nový kříž a nechali jej zapustit do zachovaného kamene. 24. října 1869 byl nově posvěcen.

Dne 19. v neděli po Letnicích r. 1868 proběhlo svěcení litinového kříže na hřbitově, který nechali pořídit Theodor a Agnes Maurerovi, když se dosavadní kamenný kříž už drolil a rozpadal.

### **1871**

Roku 1871 byl filiální kostel zevnitř i zvenku až do nejmenších detailů zrenovován a nádherně vyspraven. Malíř Engelmann ze Znojma vymaloval interiér kostela a sakristii a obdržel za to 75 fl. a stravu v domácnostech. Pozlacovač Gregor Zawadil ze Znojma dostal 225 fl. ze sbírky mezi obyvateli. Církev přispěla 30 fl.

### **1874**

Na růžencové slavnosti r. 1874 byl vysvěcen kříž u napojení lukovské cesty na okresní silnici, věnovaný obcí.

### **1877**

Roku 1877 dostala přední školní budova nový krov pokrytý pálenými taškami. Zděná část byla opravena. Náklady: 224 fl.

### **1878**

Roku 1878 byly ve Vranovském okrese nově založeny pozemkové knihy, průzkum zdejší lokality trval 4 týdny. - Kvůli úpravě daní bylo v témže roku provedeno nové ocenění pozemků a tím byl čistý výnos zvýšen ze 4.500 fl. na 8.200 fl.

### **1880**

Dne 1. července 1880 zničilo krupobití téměř veškeré zimní plod/in/y.

### **1881**

R. 1881 puknul ve zvonici velký zvon. Firma Peter Hilzer, slévárna zvonů ve Vídeňském Novém Městě (Wiener Neustadt) dodala nový zvon o váze 307 kg, popř. 223 kg bez přilbice, za obnos 430 fl. Starý zvon o váze 190 kg převzala jmenovaná firma za 171 fl, takže zbývalo zaplatit 259 fl.

### **1882**

2. května 1882 byl ve Víd. N. Městě za přítomnosti tehdejšího starosty Johanna Schneidera zvon

vysvěcen. Kmotrou mu byla sl. Helene Dunglová, dcera Johanna Dungla, měšťanského stavitele ve Vídni, rodilého Milíčovana. - Dne 7. května 1882 byl zvon „Helena“ slavnostním vozem v slavnostním procesí přivezen ze stanice Olbramkostel. Za zvuků hudby a výstřelů z moždířů průvod zastavil u zvonice, kde měl farář Leopold Lojka delší proslov. Zvon byl vytažen a po zpěvu „Tedeum“ se poprvé rozezvučel. Slavnostní žehnání v kostele a hostina (uspořádaná kmotrou) zakončila krásnou místní slavnost, k níž se dostavilo několik stovek lidí z okolí.

Zima 1881/82 byla zcela bez sněhu. Léto 1882 bylo suché, podzim deštivý.

### **1883**

Roku 1883 byl manželi Franzem a Katharinou Freiovými, kterým smrt vzala děti Marii a Adalberta, pořízen kamenný kříž u křížové cesty a socha Panny Marie Lurdské. Svěcení vykonali 5. srpna 1883 ct.p. děkan Anton(in) Černý z Olbramkostela, farář Leopold Lojka z Lukova, farář Franz/tišek Čiháček z Hlubokých Mašůvek a farář Josef Lauermann z Citonic. Byl uspořádán slavnostní průvod čítající na 1000 – 1500 lidí. Manželé Freiovi věnovali též obraz svatého Vojtěcha, jenž byl po žehnání posvěcen. Pro udržování kříže u křížové cesty uložili na farním úřadě 50 fl.

### **1884**

Roku 1884 věnovala Elisabeth Auerová z domu v Milíčovicích č.20 oltářní obraz Nanebevzetí Panny Marie (85 fl.) a Walburga Müllerová z domu č.18 postní obraz (50 fl.).

### **1887-89**

Dne 28.12. 1887 rozhodlo obecní zastupitelstvo o založení obecního lesa o rozloze 7 jiter (*ca. 57,5 aru*) a 57 čtverečných sáhů (*ca. 1,9 m*). Osázení této plochy využívané dosud jako obecní pastvina proběhlo v letech 1888 a 1889. Moravský zemský výbor poskytl podporu částkou 80 fl., majetkové ředitelství ve Vranově přispělo na žádost bezplatně lesními rostlinami, tyto věnovalo i panství města Znojma v počtu 3.000 kusů. Zaslesňování bylo ukončeno roku 1889. Protože bylo zahájeno r. 1888 a v tomto roce slavil císař Franz Josef 40. výročí vlády, obdržela osázená plocha název Císařský les.

### **1888**

Dne 31. října 1888 byl u kostela vztyčen kamenný kříž. V té době žila ve Znojmě zbožná vdova po řídicím učiteli Anna Maria Bigartová, jež chtěla zanechat po sobě památku. Dozvěděla se od milíčovického kostelníka Johanna Schneidera z čp. 1, že Milíčovice potřebují nový kříž a nechala na místě dřevěného kříže posvěceného r. 1863 zřídit kamenný kříž stojící ještě dnes. Stál 185 fl., náklady na zařizování a vztyčení (20 fl.) převzala obec. - 5. července 1889 se konalo slavnostní posvěcení. Kromě faráře Lojky, jenž svěcení provedl, se zúčastnili P. Franz Mühlberger z Horního Břečkova, P. Josef Lauermann z Citonic a ct.p. J. Müllner z Hardeggu, jenž měl slavnostní projev. Slavnostní hostina, u níž bylo přítomno velectěné duchovenstvo a rovněž dobrodinka, jakož i učitel Ulrich a kostelník, uzavřela den posvěcení. Anna Marie Bigartová, jež se narodila 18.X. 1818 v Milíčovicích 41, též sama sobě vytvořila pomník.

### **1889**

Roku 1889 byla v Milíčovicích zřízena školní zahrada, na což obec vyčlenila přibližně 100 fl. Učitel Robert Ullrich poskytl nezištně sloupky, vranovské panství pak ostatní materiál na dřevěné oplocení.

### **1892**

Dne 15. června 1892 přešlo přes vesnici strašné krupobití, jež způsobilo škodu asi za 60.000 fl.

Dne 11. července 1892 se zásahem blesku vznítila stodola Johanna Dungla a lehla popelem. Pokud by býval blesk zapálil objekt v horní části vesnice, pak by plameny vlivem větru pravděpodobně zachvátily polovinu vesnice.

Proto se všichni obyvatelé jednohlasně rozhodli založit dobrovolné hasičský sbor. Každý přičinlivě podporoval mladý spolek, který se zpočátku skládal z 32 výkonných a 30 pomocných členů. Prvním hejtmanem byl učitel Ullrich, zástupcem hejtmana Wieninger Josef z čp.22, hornistou Anton Stefan z čp.20, jež je možno považovat za vlastní zakladatele. V domě č.49 (Hirschinger) byly první schůze. Obec podpořila hasiče obnosem 200 fl., aby jim umožnila okamžité zakoupení stříkačky. Ta byla získána od firmy Czermak v Teplicích za 960 fl.

### **1893**

Roku 1893 postavilo dobrovolné hasičstvo za spoluúčasti veškerého obyvatelstva dům č.80 (Spolkový dům), který pak sloužil jako spolkový lokál. Z iniciativy dobrovolného hasičstva byl také založen zemědělský místní spolek (družstvo Konsum), který byl po čtyřměsíční existenci v důsledku vystoupení zlomyslných odpůrců a štvání obyvatelstva zase rozpuštěn. Nezanedbatelný čistý výtěžek 80 fl. byl podle vkladu rozdělen na poloviny mezi školu a hasičstvo.

### 1896

Roku 1896 byly vysazeny stromy ve školní zahradě a kolem „Rybničku“ (*Teichtl*) vedle J. Dungla č.70.

R.1896 byl Jos. Weidinger pověřen službou ponocného. Za odměnu dostával:

od obce	10 měric žita
od (každého) majitele stavení	25 krejcarů
od (každého) majitele domku	20 krejcarů

jako hrobník dostával za:

1 velký hrob	1 fl. 80 kr.
1 střední hrob	1 fl. 40 kr.
1 malý hrob	1 fl.

za hlídání polí a vyspravování cest mu obec poukazovala 40 fl.

Pokuty za polní přestupky obnášely:

za hovězí dobytek: 50 krejcarů	za husu	3 krejcarů
za prase 10 – // –	za slepici	2 – // –
za chození po zakázaných pěšinách		20 krejcarů
za ježdění – // – cestách		50 – // –
za vyžínání trávy na cizím pozemku		50 – // –

### 1897-99

V letech 1897-1899 byla vybudována silnice Milíčovice – nádraží Olbramkostel. 1900 a 1901 byla stavba dovedena (přes vesnici) až k vranovské okresní silnici. Na dotacích a příspěvcích obdržela obec celkem 2.300 fl. = 4.600 korun. Severozápadní dráha přenechala stavební pozemek, ležící u dráhy, bezplatně. Okresní silniční výbor převzal novou silnici do své správy.

### 1899

R. 1899 (23.VII.) byla založena místní skupina Svazu Jihomoravanů. Prvním předsedou byl Johann Stefan z č. 30, pokladníkem F. Kocholl, zapisovatelem Hilarius Radkofsky. Při založení spolek čítal 39 členů.

### 1900

Roku 1900 se 21 občanů spojilo do družstva za účelem společného využívání strojů. - Nejprve byl v tomto roce zakoupen třidič (*Trieur*).

Obecní honitba byla pronajata panství Vranov.

#### Sčítání lidu 1900:

Narodilo se 11 dětí: 7 chl., 4 děv. (9 manž., 2 nem.)

Zemřely 4 os.: 3 muž., 1 žen.

### 1901

Roku 1901 byla na podnět skupiny Svazu Jihomoravanů založeno místní pojištění dobytka.

V témže roce bylo založeno mlékařské družstvo a vybudována chladírna s ledárnou vedle obecní kovárny na podnět učitele Radkofského. Stavební pozemek o výměře 7x12 metrů byl družstvu přenechán obecním výnosem z 8.XII.1901.

#### Pohyb obyvatelstva 1901:

Nar. bylo 10 dětí: 6 chlapců, 4 d. (9 manž., 1 nem.)

Zemřelo 14 os.: 8 muž., 6 žen.

### 1902

Dne 1. června 1902 byl tehdejšímu řediteli školy Hilariu Radkofskému jako uznání zásluh o blaho obce uděleno čestné občanství.

Pro získávání ledu pro mlékárnu byl založen rybníček v Kapradině (obecní výnos ze 7. IX. 1902).

Na podzim tohoto roku byly firmou Stromer ve Vídni v kostele postaveny varhany. Peníze na to

potřebné byly získány z příspěvků za pronajatá kostelní sedadla, z nadace pro udržování varhan a především z velkodušné podpory (600 k) manželů Heinricha a Marie Zellnerových. Kupní cena varhan obnášela 1.600 k.

V témže roce proběhla oprava školní střechy, obecní kovárny a obecního domu.

Pohyb obyvatelstva 1902:

Nar. bylo 6 dětí: 3 chl., 3 d. (5 manž., 1 nem.)

Zemřelo 16 os.: 7 muž., 9 žen.

**1903**

Pohyb obyvatelstva 1903:

Nar. bylo 9 dětí: 3 chl., 6 d. (8 manž., 1 nem.)

Zemřely 3 os.: 1 muž., 2 žen.

**1904**

Dne 18. června 1904 ve čtyři hodiny ráno sjel při bouřce blesk do usedlosti Johanna a Perpetuy Dunglových, čp.70. Johann Dungal byl zabit, jeho žena byla nalezena ležící v bezvědomí na podlaze a vyvázla živa.

Pohyb obyvatelstva 1904:

Nar. bylo 7 dětí: 1 chlapec, 6 děvčat (7 manželských)

Zem. 2 osoby: 2 muž., 0 žen.

**1905**

Roku 1905 věnovali Max a Anna Hauptovi ve Vídni kostelní okna s malbou. Prvně jmenovaný byl městským stavitelem ve Vídni. Matka jeho manželky Anny byla rozená Story-ová, ovdovělá Pimannová, a pocházela z domu v Milíčovicích č.38.

V tomtéž roce věnovali Alois a Theresia Chwoikovi z čp.52 novou školní vlajku.

Slavnostní svěcení oken a vlajky provedl o posvícení (20.VIII.) farář Benda.

Pohyb obyvatelstva 1905:

Nar. bylo 10 dětí: 8 chl., 2 d. (10 manželských)

Zemřely 3 os.: 8 muž., 7 žen.

Dne 6.XI. 1906 byla obecní honitba přenechána jako předtím vranovskému panství. Pachtovné: 300k.

**1906**

Pohyb obyvatelstva 1906:

Nar. bylo 8 dětí: 3 chl., 5 d. (8 manželských)

Zemřely 4 os.: 3 muž., 1 žen.

**1907**

Roku 1907 obec na vlastní náklady vybudovala silniční spojení do Lukova. Okresní silniční výbor Vranov podpořil stavbu částkou 600k.

Pohyb obyvatelstva 1907:

Nar. bylo 10 dětí: 7 chl., 3 d. (9 manž., 1 nem.)

Zemřely 3 osoby: 0 muž., 3 žen.

**1908**

V letech 1907-1908 proběhla stavba nové obecné školy, svěřená zednickému mistru Franzi Robinkovi z Lesné. Nová školní budova stála 17.640k 50h. Protože obci se nedostávalo peněžní hotovosti, vzala si obecním výnosem z 8.III.1908 půjčku u Zemské kulturní banky v Brně ve výši 15.000 k a splácela tuto částku včetně narůstajících úroků v 8 stejných měsíčních splátkách vždy k 31.XII. každého roku. Kolaudace nové školní budovy, k níž se dostavil i školní inspektor Langhammer, se konala 30. září. Dne 11. října byla škola posvěcena. Po slavnostním požehnání se obyvatelstvo, dívky bíle oděny, seřadilo před školou. Starosta Josef Wieninger přivítal účastníky slavnosti. Předseda místní školní rady Johann Stefan přednesl projev. Žák Anton Wieninger promluvil děkovně k obci a (žák) Franz Schneider děkovně k rodičům. Ředitel školy Macek měl pak slavnostní řeč, v níž vyjádřil rovněž dík za úsilí a oběti místního obyvatelstva. Svačina pro školní děti ve škole pak uzavřela důstojně proběhlou místní slavnost.

Pastouška čp.4 naproti kostelu byla stržena, neboť byla velmi zchátralá (obecní výnos 22.XI.1908).



Roku 1908 se v Milíčovicích konal svazový den Okresního svazu hasičů č.23 (Vranov).

Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 2 chl., 2 d. (4 manželské)

Zemřelo 5 osob: 4 muž., 1 žen.

**1909**

Roku 1909 byla stará škola (čp.2) ve veřejné dražbě prodána za obnos 3.900k Josefu Pet(e)rovi. Uvedená částka byla použita na splácení dluhu za novou školu.

Začátkem září proběhly v našem kraji manévry. Ve škole bylo ubytováno několik vysokých důstojníků. Vyučování začalo až 10. září.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 7 dětí: 4 chl., 3 d. (7 manželských)

Zemřelo 10 osob: 4 muž., 6 žen.

**1910**

Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 2 chl., 2 d. (4 manželské)

Zemřelo 10 osob: 8 muž., 2 žen.

**1911**

Mezi zemřelými t.r. se nachází též Engelbert Strohm, jenž se 10.IX. utopil v Kapradinovém rybníčku, když se byl zabýval odřezáváním trávy, aby v zimě získal čistý led do ledárny.

Dne 30. srpna 1911 vyhořela stodola manželů Antona a Annemarie Kellnerových z čp. 38.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 10 dětí: 5 chl., 5 d. (9 manž., 1 nem.)

Zemřelo 12 osob: 7 muž., 5 žen.

**1912**

Dne 21. dubna 1912 byl místodržitelství rada Karl Werner jmenován čestným občanem obce.

Rozhodnutím zemské školní rady v Brně bylo od 31. července t.r. zavedeno v Milíčovicích vyučování ručním pracím. Sl. Johanna Pánková z Lukova byla pověřena od 1.IX.1912 vedením výuky. Panu inspektorovi Reidlovi za jeho úsilí o zavedení této výuky patří dík.

V říjnu byl posvěcen kříž u lukovské silnice, věnovaný Perpetuou Dunglovou, obec jej převzala do své péče.

Obecním výnosem z 1.XI. byla obecní honitba pronajata za částku 500 k panství Vranov.

Dne 2.XII. byl zahájen provoz poštovního úřadu v Lukově.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 9 dětí: 6 chl., 3 d. (9 manželských)

Zemřely 3 osoby: 1 muž., 2 žen.

**1913**

Výnosem z 24.II.1913 ř.1006 Okr.šk.r. byla provizorní učitelkou ručních prací pro Lukov, Podmolí a Milíčovice jmenována sl. Berta Pánková.

Stavební činnost: V tomto roce byla postavena hospodářská budova p. Josefa Wieningera, čp.10. Stejně jako u pozdějších místních novostaveb je podélná fronta domu obrácena do ulice, brána pro vjezd je široká, obytné prostory jsou vysoké a stáje vzdušné.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 10 dětí: 6 chl., 4 d. (10 manželských)

Zemřely 4 osoby: 3 muž., 1 žen.

**1914**

Dne 1. srpna 1914 byla ve 4 hodiny ráno úderem na zeď, jež předal jezdec vyslaný ze Znojma, vyhlášena všeobecná mobilisace. 20 mužů a mládenců opustilo po dojemném loučení svoji rodnou vesnici. 4 účastníci války ještě v témže roce obětovali svůj život v nepřátelské zemi.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 4 chl., 2 d. (6 manželských)

Zemřelo 5 osob: 3 muž., 2 žen.

**1915**

Omezení dovozu potravin ze zahraničí, jakož i klesající výnos půdy a velká spotřeba armád na frontě způsobily citelnou potravinovou tíseň a zdražování, jež se projevilo už v roce 1915 a nadále trvale narůstalo. Pro zajištění spravedlivého rozdělování byl zaveden příděl zboží základní potřeby. Obyvatelstvo dostávalo tyto potraviny (mouku, chleba, cukr, tuk a kávu) jenom na poukázky.

Dne 29.VIII. byl vytvořen pomocný výbor pro uprchlíky.

V roce 1915 potkala smrt v bitevním poli 3 místní vojáky.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 5 dětí: 1 chl., 4 d. (9 manželských)

Zemřelo 7 osob: 4 muž., 3 žen.

## 1916

Dne 4. února 1916 vyhořela stodola a kůlna manželů Josefa a Marie Dunglových z čp.32.

Mlékařské družstvo nechalo postavit novou mostovou váhu od fy. Trill v Brně za částku 2.889 k, čemuž předcházelo rozhodnutí obecního zastupitelstva z 19.IX., jež toto pořizení uznalo jako naléhavě nezbytné.

Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 3 chl., 1 d. (3 manž., 1 nem.)

Zemřelo 6 osob: 2 muž., 4 žen.

Na poli cti našli toho roku smrt 4 synové vlasti.

## 1917

Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 3 děti: 2 chl., 1 d. (2 manž., 1 nem.)

Zemřelo 7 osob: 5 muž., 2 žen.

Mezi zemřelými toho roku nachází se též Tobias Stefan, desátník 99. p. pluku, jenž navrátil se z fronty těžce nemocen 19.X. podlehl následkům války. Jmenovaný na počátku války zastával úřad starosty a byl velitelem sboru dobrovolných hasičů. Masová účast místního i přespolního obyvatelstva na jeho pohřbu svědčí o jeho všeobecné oblibě.

V nepřátelské zemi dotlouklo srdce dalšího místního vojáka.

## 1918

O škole:

Dne 24.IV. vyučovala učitelka ručních prací Berta Pánková na milíčovicke škole naposled. Byla od 1. května umístěna ve Vídni, XX. okrese. Její nástupkyní byla slečna Maria Setzerová z Vratěnína, jež zde působila od 16.V.

O světové válce:

V průběhu čtyřletého zápolení národů si zapsalo místní obyvatelstvo asi 1/3 miliónu korun rak. měny jako válečnou půjčku. 69 místních mužů a mládenců bojovalo v nepřátelské zemi. 14 z nich našlo smrt na poli cti a většina účastníků války byla poraněna. Po zhroucení monarchie v říjnu 1918 a vyhlášení nezávislosti nástupnických států se postupně vraceli domů vojáci z fronty. Milíčovice stejně jako celá jižní Morava se na základě mírové dohody ze St. Germain staly součástí Československé republiky. 12. prosince byla vesnice obsazena československým vojenským oddílem, jenž musel být přes tři měsíce bezplatně zaopatřován místními obyvateli. Téhož dne (12.XII.) odcestovali jihotyrolští uprchlíci do své vlasti (Arco).

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 4 chl., 2 d. (5 manž., 1 nem.)

Zemřelo 8 osob: 5 muž., 3 žen.

Jeden místní voják položil toho roku čestně svůj život za vlast.

Dále uvádíme jména těch, kteří svůj život obětovali na bojišti za vlast a národ:

**Dr. Steffan Anton**, nar. 13. listopadu 1887, žijící v Milíčovicích č.30, sloužil jako praporečník u inf.pl.45, padl 22. října 1914 u Baudin-Odzak u Sarajeva v Bosně.

**Bambas Johann**, nar. 6. února 1889, žijící v Milíčovicích č.55, sloužil u zeměbrany inf.pl.24, padl 10.IX.1914 u Samoše v ruském Polsku.

**Steffan Johann**, nar. 15. září 1891, žijící v Milíčovicích č.43, sloužil u inf.pl.99, padl 18. listopadu v ruském Polsku.

**Kurzweil Andreas**, nar. 15. září 1878 ve Vracovicích, žijící v Vracovicích č.43, sloužil u zeměbrany inf.pl.24, nezvěstný v ruském Polsku.

**Schneider Richard**, nar. 30. dubna 1891, žijící v Milíčovicích č.14, sloužil u /Fest./ art.pl.1, zemřel 11. července 1915 v ruském zajetí.

**Židloch Anton**, nar. 22. září 1896, žijící v Milíčovicích č.7, sloužil u zeměbr. inf.pl.24 Vídeň, padl 22. července 1915 u Mostyvilky(lek?) v ruském Polsku.

**Schneider Karl**, nar. 8. března 1878, žijící v Milíčovicích č.12, sloužil u zeměbr. Prap.105, zemřel 26.VIII.1915, Kolomea, Halič.

**Czaker Engelbert**, nar. 28.II.1883, žijící v Milíčovicích č.3, sloužil u inf.pl.99, zemřel 22. ledna 1916 v Lipníku, Morava.

**Kopřiva Wilhelm**, nar. 26. května 1895, žijící v Olbramkosteje, sloužil jako svobodník u inf.pl.99, padl 3. srpna 1916, Rudka-Mirinska u Kowelu v ruském Polsku.

**Trimmel Karl**, nar. 21. listopadu 1891, žijící v Milíčovicích č.57, sloužil u drag.pl.6, padl 20. března 1916 u Bortočiska v ruském Polsku.

**Schneider Franz**, nar. 13. srpna 1896, žijící v Milíčovicích č.46, sloužil jako jednor. dobr., desátník u zeměbr. inf.pl.24 ve Vídni, nezvěstný od 17.VI.1916 v ruském Polsku.

**Stefan Tobias**, nar. 7. března 1878, žijící v Milíčovicích č.20, sloužil jako desátník u inf.pl.99, zemřel 19. října 1917 v Milíčovicích.

**Horrer Josef**, nar. 15. prosince 1897, žijící v Milíčovicích č.66, sloužil jako svobodník u domobr.inf.pl.37, pohřešován od r.1917 v Itálii.

**Kellner Friedolin**, nar. 1. března 1888, žijící v Milíčovicích č.24, sloužil jako účetní poddůstojník 1. tř. u 4. pevnostní artillerie pl. v Pule, zemřel 18. října 1918 ve Víd.N.Městě.

## 1919

Rok 1919 byl chladný až do května. Do konce ledna bylo hodně bláta, což bylo o to nepříjemnější, že boty stály neobyčejně mnoho peněz. Za pár pánských bot se platilo 300 až 400 Kč.

Také potřeby pro kuřáky byly velmi drahé. Jeden balíček cigaretového tabáku (dříve 4k) stál 40h, ačkoli z tabáku v něm nic nebylo. Obsah tvořily listy lesních stromů a chmelu. Odtud potom ony posměšné poznámky nekuřáků: „Vůně z Vídeňského lesa.“

Nejlevnější cigareta stála	6h
1 obyčejná Sport	- // - 16h
1 egyptská	- // - 40h
1 Cigarylos	- // - 20h
1 Portorico	- // - 40h
1 krátká	- // - 30h
1 Kuba	- // - 70h

Kvalita téměř veškerého kuřáckého zboží byla podřadná.

### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 9 dětí: 4 chl., 5 d. (6 muž., 3 nem.)

Zemřely 3 osoby: 2 muž., 1 žen.

## 1920

Dne 22. března přesídlila česká škola z domu č.45 do německé školní budovy. 1. dubna bylo vedení německé školy doručeno výnos české Okr.šk.rady, který dával na vědomí rozhodnutí Moravské zemské školní rady z 25.III.1920, podle něhož předseda Zemské školní rady nařídil uzavření německé školy. Proti tomuto výnosu bylo 7. dubna podáno odvolání. - 8. června byl nápis *Volksschule* nahrazen nápisem ŠKOLA. - Rozhodnutím Zemské školní rady z 8. srpna byl ředitel Franz Macek ze služebních důvodů přeložen do 3-třídní obecné školy v Suchohrdlech. Německé děti musely následně navštěvovat školu v Horním Břečkově. Za chladného zimního období je střídavě vozily jednotlivé rodiny (dosl. *partaje*) na vozech nebo na saních a zase je vyzvedávaly. - Na státní českou menšinovou školu byl jako první ředitel jmenován Ant. Drobný, jenž ještě v témže roce založil místní skupinu Národní jednoty.

### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 3 chl., 3 d. (5 muž., 1 nem.)

Zemřelo 6 osob: 3 muž., 3 žen.

### 1921

Dne 5. července se konala zakládající schůze místní skupiny Německého kulturního sdružení. Prvním předsedou byl zvolen Anton Schneider z čp.26. - Protože němečtí školáci nemohli trvale docházet do školy v sousední vsi, předložila místní skupina vedení Kulturního sdružení v Praze žádost o poskytnutí vyučujícího pro soukromou výuku. Té bylo vyhověno a od 1. září dával učitel Hans Schmid domácí hodiny.

4. září vypuknul v obecním lese požár, který byl brzy uhašen.

V noci na 10. října shořely v Kapradině 3 otepi klestí.

Stavební činnost: Pet(e)r Černý si zřídil nový obytný dům.

Sčítání lidu: Úřední výsledek sčítání lidu v Milíčovicích obnášel 233 Němců a 87 Čechů, celkem 320 obyvatel.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 2 chl., 2 d. (4 manž.)

Zemřelo 6 osob: 3 muž., 3 žen.

### 1922

Na podnět učitele Edmunda Schwarze byla založena německá národní tělocvičná jednota „Johann Gottlieb Fichte“. Prvním předsedou byl Anton Wieninger z čp.22.

Dobrovolné hasičstvo slavilo svátek 30. výročí existence.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 7 dětí: 2 chl., 5 d. (6 manž., 1 nem.)

Zemřelo 6 osob: 4 muž., 2 žen.

### 1923

Manželé Florian a Susanne Wieningerovi věnovali nový zvon za částku 10.000 Kč. Je na něm tento nápis: *Gewidmet der Gemeinde Milleschitz von Florian und Susanne Wieninger. - Ad.Hillers Wittwe und Sohn. 1923.* (Věnováno obci Milíčovice od Fl. a S. W.. Vdova a syn po Ad.Hillerovi /zvonáři v Brně – pozn.překl./).

Obec nechala opravit zvonici za vynaložení částky 1.500 Kč.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 3 děti: 3 chlapci (1 manž., 2 nem.)

Zemřely 4 osoby: 2 muž., 2 žen.

### 1924

Sdružení *Touriste* ve Znojmě obdrželo koncesi na přepravování osob na trase Znojmo – Vranov. Jelikož se podnik ukázal jako nerentabilní, byl provoz zase zastaven.

Obecní honitba byla pronajata Adolfu Sieglovi, majiteli továrny na nábytek ve Znojmě, za částku 5.200 Kč na 6 roků.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 3 chl., 3 d. (5 manž., 1 nem.)

Zemřely 3 osoby: 1 muž., 2 žen.

Noviny z 5. března 1924 přináší tuto poznámku o hodnotě peněz:

Za 1 Kč se dostalo: 127 miliard německých marek

2004 rakouských korun

1904 maďarských korun

3,81 bulharských lei

2,20 jugoslávských dinárů

0,696 francouzského franku

0,654 italské liry

0,163 švýcarského franku

0,0283 amerického dolaru

0,00662 anglické libry

Cenové poměry té doby přibližují následující příklady:

100 kg pšenice stálo 170-172 Kč

// žita	141-145 kč
// ječmene	160-175 kč
// ovsy	130 kč
// čočky	280-700 kč
// hrachu	230-250 kč
// vičence- sem.	800-900 kč
1 kg jablek	2- 8 kč
// hrušek	2- 4 kč
// ořechů	8 kč
// vepř. masa	14- 16 kč
// hov. masa	10- 16 kč
// uzeného m.	18- 24 kč
// telecího m.	14- 16 kč
sele po kg	15- 18 kč
1 kůzle	52- 62 kč

## 1925

Uprostřed vsi byl v parčíku zřízen pomník připomínající místní muže padlé ve světové válce. Dne 17. května se za účasti veškerého místního obyvatelstva a četných návštěvníků z okolí konalo slavnostní svěcení monumentu. Už v předvečer důstojně uvedl slavnostní den průvod pochodní. Starosta Franz Kellner přítom ve svém projevu připomenul válečné poměry a shrnul historii vzniku pomníku. Učitel Otto Peiker přednesl ve vzpomínkové řeči hrdinům padlým za vlast nekrolog, jenž přítomné hluboce dojal. Dopoledne 17.V. celebroidal farář Benda polní mši. Po průchodu krásně uspořádaného smutečního průvodu proběhl odpoledne vlastní akt svěcení za přítomnosti velectěných p. P. Glaningera ze Znojma a faráře z Mašovic. P Glaninger měl slavnostní kázání. Poté hovořili p. Johann Stefan z čp.30 a posl. Franz Pittinger z Horního Břečkova o významu pomníku jakož i tohoto slavnostního dne. Znojemský pěvecký spolek *Liederfreunde* (Přátelé písní) zapěl strhujícím sborem. Když frontoví navrátilci na počest svých padlých kamarádů prošli pochodem v sevřeném šiku kolem pomníku, shromáždili se mladí i staří v hostinci Vitasek.

Za zřízení pomníku hrdinům, jež si vyžádalo náklady ve výši 23.000 kč, je třeba poděkovat aktivnímu památkovému výboru, tvořenému starostou Franzem Kellnerem, Franzem Machem (čp.44), Franzem Chwojkou, Antonem Wieningerem (čp.22), Johannem Waasem a jeho obzvláště agilním předsedou Johannem Kopřivou. Postaven mohl být ovšem jen díky mnohým příspěvkům pozůstalých a ostatních místních obyvatel, jež byly odvedeny v několika sbírkách na pietní účely. Zřízením pomníku bojovníkům, jenž se stal vesnici monumentální ozdobou, byl podmáčený a nepěkný plácek přeměněn na krásný kousek posvěcené půdy. Místní sem dobrovolně navezli přes 200 fůr plev a tak tu byl časem vytvořen malý park.

Stavební činnost: manželé Anton a Barbara Schneiderovi si postavili na místě dvou starých domků novou velkou obytnou budovu.

### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 3 chl., 3 d. (5 manž., 1 nem.)

Zemřely 4 osoby: 1 muž., 3 žen.

## 1926

Stavební činnost: manželé Franz a Helene Machovi nechali strhnout starou budovu č.44 a na jejím místě zřídit pohodlný, krásný obytný dům.

### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 5 chl., 1 d. (5 manž., 1 nem.)

Zemřelo 6 osob: 5 muž., 1 žen.

## 1927

Dne 15. července 1927 řádila mohutná bouřka, jež četnými výboji způsobila v okolí mnoho škod. Milíčovice kupodivu zůstaly ušetřeny.

Stavební činnost: V tomto roce byly vybudovány tyto novostavby:

- dům č. 30: Johann a Rosa Steffanovi

- dům č. 28: Anton a Sabine Jahnovi
- dům č. 16: Franz a Eleonore Mollikovi
- dům č. 42: Josef a Marie Steffanovi

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 5 dětí: 2 chl., 3 d. (5 manž.)

Zemřelo 7 osob: 3 muž., 4 žen.

## 1928

Od 1.I. 1928 obdržel Inocenz Jelen z Vranova koncesi na přepravu osob na trase Vranov – Znojmo přes Milíčovice.

10. března rozhodlo obecní zastupitelstvo o vysázení Jubilejního lesa ve „Spáleníšti“. Podnětem k tomu byla 10-tiletá existence Č.S.R.

17. dubna schválilo ob. zast. založení samostatného místního chudinského fondu. Obec věnovala pro tento účel 100 Kč jako základní jmění.

Obec nechala t.r. nově zřídit obecní kůlnu a obecní skladiště.

13. října byla schválena elektrifikace.

Dne 1. září převzal učitel Ludvík Brinda vedení české státní menšinové školy namísto ředitele školy Ant. Drobného.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 11 dětí: 8 chl., 3 d. (11 manž.)

Zemřelo 6 osob: 4 muž., 2 žen.

## 1929

Zima 1928/29 byla krajně tuhá. V době masopustu r. 1929 vládly mrazy až -32°C. Skoro všechny ořešáky a také jiné ovocné stromy pomrzly. Úvoz od domu č.33 k vranovské okr. silnici bylo třeba několikrát prohrnout.

Dne 21./VI. si jel prezident republiky prohlédnout stavbu znojenské přehrady a projížděl Milíčovice směrem od Vracovic (po okr. silnici). Školní mládež, turneři a hasiči, jakož i velké množství lidu, již utvořili špalír podél silnice při hostinci Vitásek, oslavovali při průjezdu hlavu státu.

Dne 4.VII. běsnila mohutná bouřka, jež způsobila velké škody na střechách a stromech.

Na popud šťastného návratu syna a zeťů ze světové války nechali Johann a Theresia Machovi při napojení polní cesty na okresní silnici z vděčnosti (a) k většímu uctění Božimu zřídit kříž, který byl 2.VIII. posvěcen farářem Bendou.

Obec M. byla t.r. napojena na západomoravskou elektrickou rozvodnou síť. Tím byla nucena k vyjednání půjčky ve výši 108.000 Kč. - O silvestrovském večeru poprvé zažhnulo 14 lamp místního osvětlení. Slavnostní den ve znamení pokroku. Při příležitosti průvodu pochodní přednesl starosta Kellner projev.

Dům č.43 (Johanna Stefanová) za pomníkem padlých byl stržen a pozemek nabídnut Franzi Machovi (čp.44), jenž paní Stefanovou ubytoval ve svém vejminku. Na místě velmi zchátralého domku byla založena okrasná zahrada, což přispělo ke zkrášlení vesnice.

Stavební činnost: Franz a Susanne Kellnerovi (čp.49) si nechali na místě starého domu postavit novou obytnou budovu.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 3 chl., 3 d. (4 manž., 2 nem.)

Zemřelo 5 osob: 1 muž., 4 žen.

## 1930

Obecní honitba byla znovu pronajata Adolfu Sieglovi ze Znojma za částku 5.200 Kč.

Stavební činnost: Manželé Franz a Maria Mollikovi prodali svoji hospodářskou budovu č.11 včetně inventáře a vlastnictví pozemku a nastěhovali se do nově zřízené vily (čp.82) u horního vstupu do vsi.

Na základě sčítání lidu provedeného 2.XII.1930 bylo v Milíčovicích napočítáno 314 obyvatel, z toho 207 Němců a 107 Čechů.

Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 3 děti: 1 chl., 2 d. (3 manž.)

Zemřelo 5 osob: 3 muž., 2 žen.

### 1931

Roku 1931 žádali rolníci slevu na dani, jež byla povolena. Žádost byla odůvodněna mimořádně velkým suchem t.r.

Při vstupu do vsi (záp.) nechala paní Rosa Stefanová z čp.30 postavit novou obytnou budovu, jež nese čp. 83.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 4 chl., 0 d. (4 manž.)

Zemřelo 5 osob: 1 muž., 4 žen.

Mezi zemřelé t.r. se čítá i obecní rada Franz Chwojka. Zesnulý byl velitelem dobr. hasičstva a byl po své smrti jmenován čestným velitelem. Dále byl čestným členem tělocvičné jednoty, členem Německého kulturního sdružení, členem dozorčí rady mlékařského družstva, zástupcem předsedy dozorčí rady mlékařského družstva v Horním Břečkově, členem výboru Hasičského okr. sb. č.23 (Vranov) atd. Pohřeb s poctami konaný za masové účasti svědčil o jeho vážnosti mezi místním obyvatelstvem.

### 1932

Dne 29.II.1932 byl poštovní úřad v Lukově, příslušný pro Milíčovice, přeložen do Vracovic. Byl založen roku 1912. Milíčovanům byla pošta původně doručována z Vranova. Byla přivážena povozem podle ochoty formana. Později ji vyzvedával posel v Lesné. Pak ji přinášel listonoš poštovního úřadu v Lukově (p. Pahr) od železniční stanice Olbramkostel a nyní ji obstarává majitel místní poštovny z Vracovic.

Byl důkladně zrenovován místní kostel. Příležitost k tomu dalo 40-tileté výročí založení dobr. hasičstva a sjezdu okresního sdružení, současně konaného v Milíčovicích, jakož i misie probíhající tou dobou v Lukově. Náklady na opravu převzala obec. Paní Johanna Stefanová, žijící v domě č.17, přispěla 3.500 Kč na zavedení elektrického osvětlení v kostele. Obec pořídila i nový lustr za částku 1.600 Kč. Interiér kostela byl pěkně vymalován a různé předměty etc. nově pozlaceny.

Obecní honitba byla pronajata panství Vranov za částku 2.800 Kč.

Na trase Znojmo – Vranov zahájila provoz státní autobusová doprava.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 3 chl., 1 d. (3 manž., 1 nem.)

Zemřely 2 osoby: 2 žen.

### 1933

Obec nechala r.1933 nákladem 1.200 Kč vybrat a zvětšit obecní rybník.

Na české státní menšinové škole nastoupil 1. září 1933 do služby učitel Ladislav Kyjánek.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 2 chl., 4 d. (6 manž.)

Zemřely 2 osoby: 1 muž., 1 žen.

---

Jako dodatek jsou zde uvedena jména v místě působících učitelů, pokud bylo možno je zjistit.

Hadl Philipp

Greistler Hans

Mahr Mathias

Oberänzer Johann

Fuderer Johann

Genedl Franz

Fuderer Karl

Fuderer Alois 1843 – 1882

Bendl Raimund 1882 – 1884

Spalek Eduard 1884 – 1885

Ulrich Robert 1885 – 1894

Radkofsky Hil. 1894 – 1902

Sobotka Karl 1902 – 1903

Macek Franz 1903 – 1920

Ve školním roce 1920/21 navštěvovaly německé děti obecnou školu v Horním Břečkově. Poté jim dávali soukromou výuku učitelé Německého kulturního sdružení */následuje výčet 14ti jmen a intervalů/*

Přidáváme seznam katechetů, již jsou uvedeni v lukovské farní kronice a pravděpodobně vykonávali duchovní správu i v Milíčovicích:

---

Zellnitz Franz	1706 – 1714
Foellich Wilhelm	1714 – 1724
Bouzar Maxim Jihann	1724 – 1739
Schidroschitzky Josef	1739 – 1755
Unzeitig Josef	1755 – 1759
Jahnel Franz	1759 – 1772
Penka Martin	1775 – 1777
Hanko Augustin	1777 – 1784
Landmann Anton	1784 – 1798
Lang Josef	1798 – 1803
Müller Callistus	1803 – 1806
Nentwig Josef	1806 – 1824
Štrauch Franz Xaver	1824 – 1835
Driemer Josef	1835 – 1855
Maschek Josef	1855 – 1881
Lojka Leopold	1881 – 1892
Christ Mathias	1892 – 1895
Horák Josef	1895 – 1899
Procházka Anton	1899 – 1902
Benda Stanislaus	1902 – 1937

---

Dále uvádíme jména zástupců obce v chronologickém pořadí:

Müllner Anton	čp.18
Auer Johann	čp.20
Wieninger Johann	čp.10
Schneider Johann	čp.37
Kocholl Franz	čp.56
Chwojka Alois	čp.52
Steffan Johann	čp.30
Kocholl Johann	čp.56
Wieninger Josef	čp.10
Stefan Tobias	čp.20
Mach Franz	čp.44
Kellner Franz	čp.49
Wieninger Anton	čp.22

---

*/psáno jinou rukou:!*

Manželé Franz a Marie Macalkovi si vybudovali novostavbu, jež obdržela č.84.

**1934**

Obec nechala ve školní zahradě a Rybníčku vysázet ovocné stromy. Náklady obnášely 923 Kč.

Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 8 dětí: 4 chl., 4 d.

Zemřelo 5 osob: 3 muž., 2 žen. (3 dospělí, 2 děti)



Do konce roku 1934 byl náš kraj bez sněhu.

1934 byl hospodářsky velice špatný rok. Vlivem myššího moru(?) a velkého sucha byla zničena velká část polních plodin (jetel 100%, pšenice 50%, žito 50%, oves 60-70%). Obec proto žádala o daňovou úlevu.

### 1935

Dne 27.I. zemřela nejstarší obyvatelka vesnice, paní Rosalia Hadamovsky/á, ve věku 98 roků.

Dne 7. března se u příležitosti 85. narozenin pana presidenta T.G.Masaryka konala oslava, k čemuž se sešly všechny spolky, učitelstvo české i německé školy, jakož i veškeré obecní zastupitelstvo v obecní kanceláři. Pan starosta Anton Wieninger přednesl projev (vztahující se) k tomuto dni.

19. května se konaly volby do sněmovny a senátu. V Milíčovicích bylo odevzdáno 207 hlasů pro sněmovnu a 184 pro senát.

26. května se konaly volby do okresního a zemského zastupitelstva. Odevzdáno bylo pro okres 190, pro zemi /Moravu/ 187 hlasů.

Na české státní menšinové škole nastoupil do služby k 1.IX.1935 učitel Jaroslav Šofrle.

Na německou privátní výuku nastoupil k 1.září 1935 učitel Anton Kremser.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodily se 4 děti: 2 chl., 2 d.

Zemřelo 10 osob: 2 muž., 8 žen. (3 dospělí, 2 děti)

### 1936

Dne 1.II. byla dobrovolným hasičstvem zakoupena motorová stříkačka od firmy H. Flader Pleil-Sorgenthal /Černý Potok u Vejprt/ za částku 15.470 Kč, a sice: malá *Siegerin*, 16 PS, 3 stupňová. Dále byly od firmy Fischer zakoupeny nové hadice, a sice 200m č.9 za 5.300 Kč.

Na západní straně vesnice si manželé Johann a Rosa Hawovi postavili nový dům, který dostal č.85.

#### Pohyb obyvatelstva:

Narodilo se 6 dětí: 5 chl., 1 d.

Zemřelo 4 osob: 2 muž., 2 žen.